

'Een geslaagd avontuur'

Door:

Maartje Hoofs, freelance journalist
info@maartjehoofs.nl

'We gaan nù of we houden erover op'. Dat is waar het voor Marc en Jacqueline Receveur in 2007 op neer kwam. Waar anderen over een buitenlands avontuur blijven fantaseren, besloten de Venlonaren het daadwerkelijk te proberen. In slechts acht maanden realiseerden ze 'Domaine la Fontaine', hun chambres d'hôtes en gîtes in Frankrijk.

In een bouwval uit 1863 in het rustige dorpje Soubran zagen de twee mogelijkheden. 'Toen we hier binnen kwamen hadden we er direct een goed gevoel bij', vertelt Jacqueline opgewekt. 'Hoge ramen en krakende houten vloeren, dat is wat mij betreft het Franse idee', vult Marc aan, 'en dat konden we hier realiseren.' Vervolgens werden een goed plan en een berg enthousiasme op een aantal deskundigen losgelaten. Niet tevergeefs, want in het voorjaar van 2008 opende 'Domaine la Fontaine' haar deuren.

Inmiddels – 2013 - draaien Marc en Jacqueline hun zesde seizoen en is gast nummer drieduizend ontvangen. Maar wie zich 's zomers in de rustige tuin of aan het zwembad begeeft, waant zich onderdeel van een select gezelschap. Op geen enkele manier is te merken dat het om een volgeboekt vakantieverblijf gaat. 'Het is vooral onze eigen sfeer die hier heerst. Wij willen dat ons huis ook het huis van onze gasten is en als je dat niet echt meent, dan hou je dit werk nog geen maand vol', zegt Jacqueline lachend. 'We zitten hier natuurlijk ook voor ons eigen plezier.' In het hoogseizoen moeten ze regelmatig potentiële gasten teleurstellen. Een luxeprobleem dat ze inmiddels accepteren. De omgeving biedt uitbreidingsmogelijkheden maar de huidige kleinschalige sfeer geniet voorlopig de voorkeur. 'Bovendien vraagt uitbreiden om een andere praktische aanpak', legt Marc uit, 'nu redden we het met z'n tweeën en een schoonmaakhulp.'

Hadden ze het in Nederland niet meer naar hun zin? 'Integendeel. We hadden beiden een leuke baan en een rijk sociaal leven. Maar we kregen het gevoel dat ons leven er over tien jaar nog hetzelfde uit zou zien en hadden zin in een avontuur. Bovendien wilden we voorkomen dat we straks achter een rollator lopen en denken "hadden we maar...." Ze vertrokken dus niet uit onvrede maar uit onrust. 'Maar, voegt Marc toe, 'ik weet niet of ik ooit nog terug zou willen. Vergeleken met wat we nu gewend zijn, is het leven in Nederland toch wel erg gehaast.'

Hoe tevreden ze ook zijn, de afstand tot Nederland is volgens Marc het grootste nadeel van hun leven in Frankrijk. 'We missen onze familie, ons sociale leven en ik mis ook het mannenkoor waarvan ik deel uitmaakte.' Zijn twee dochters kijken vanaf twee enorme foto's het Franse domein van hun vader in. De keerzijde van zijn vertrek is dat hij belangrijke momenten in het leven van zijn dochters mist. 'Toen ze op zichzelf gingen wonen had ik er graag voor ze willen zijn of als er kleinkinderen komen..... Maar je kunt er onmogelijk je leven op inrichten', zegt hij nuchter. De kilometers tussen de familieleden leveren echter ook quality time op: 'Als ze hier zijn is het contact heel intensief.'

De keuze voor de West-Franse wijn/cognacstreek is weloverwogen. Ze vierden er een paar keer vakantie en waren, niet onbelangrijk, de taal al machtig. 'Het aangename klimaat, het prachtige uitgestrekte landschap en de Franse cultuur geven deze steek karakter', vindt Marc. Bovendien ligt het gebied gunstig voor Nederlandse gasten. 'We zitten onder de psychologische grens van duizend kilometer rijden.' Na een aantal potentiële projecten bekeken te hebben, bezochten ze hun huidige

pand. Er werden foto's en filmpjes gemaakt om later thuis te bestuderen, een bouwkundig-, en een financieel expert werd aangetrokken en zelfs de burgemeester werd aangesproken over de bestemmingsplannen e.d. in de omgeving. Er volgde een grootschalige verbouwing die onvermijdelijk aan de wisselende successen in het TROS-programma 'Ik Vertrek' doet denken. 'Daar keken we regelmatig naar. Zo leuk om te zien hoe anderen het aanpakken. Ook onder onze eerste gasten waren familieleden en kennissen die hielpen met de afwerking van het pand. Mijn broer ging bijvoorbeeld dagelijks onder een andere douche staan om te checken of alles het deed. Zo niet, dan werd dat ter plekke verholpen. De eerste twee jaar trokken we er iedere zondag op uit om de regio te verkennen. Heel vervelend.' Jacqueline's pretoogjes beweren iets anders.

Aan één van de tafeltjes in de zonovergoten tuin vertelt ze dat het aanvankelijk lastig was om werk en privé gescheiden te houden. 'Het eerste jaar zaten we de hele dag tussen onze gasten en dronken we elke avond een wijntje mee. Uiteindelijk breken niet alleen die wijntjes je op, maar ook het gebrek aan privacy. Inmiddels hebben we geleerd om meer tijd voor ons zelf te nemen. Een goede balans tussen werk en privé lijkt lastig te vinden als je op eenzelfde plek woont en werkt. Bovendien willen Marc en Jacqueline altijd voor hun gasten klaarstaan. 'Natuurlijk vind ik het niet erg als de table d'hotes een avondje niet doorgaat', geeft Jacqueline toe terwijl ze van haar koffie nipt, 'en natuurlijk ben ik aan het einde van het hoogseizoen moe. Maar het gevoel van voldoening als je ziet dat mensen hier oprecht intens genieten, maakt alles goed'.

Er staat tegenover dat ze de vrijheid hebben om bijzondere boekingen aan te nemen. 'Jacqueline zegt op iedere aanvraag ja, daarna bekijkt ze pas of het eigenlijk wel mogelijk is', zegt Marc. 'Ja natuurlijk!', onderbreekt ze hem, 'alles is toch mogelijk!' Ze hebben hele families ontvangen, maar ook kaartclubs, kookclubs en een groot gezelschap dat aan een racekampioenschap voor modelautootjes meedeed.' Maar de bruiloft die Marc en Jacqueline onlangs voor hun gasten Remko en Mirjam organiseerden, geldt voor beiden als het hoogtepunt van het seizoen. Het bruidspaar vroeg hen om een kleine intieme bruiloft te organiseren, waarbij de aandacht volledig bij het stel zelf zou liggen. Vooral geen heisa. Ze waren kort daarvoor in Nederland getrouwd en zagen in een Franse ceremonie een unieke manier om hun trouwen te completeren. 'Marc en Jacqueline deden ons een voorstel en dat was meteen goed.' Een tevreden Remko haalt telefonisch herinneringen op: 'Het was precies zoals wij het in gedachten hadden.' Om er een echte Franse bruiloft van te maken reed het bruidspaar die dag in de karakteristieke Renault 4L van Marc en Jacqueline en vond de romantische lunch plaats in een afgelegen vissershut met uitzicht op zee. Op het dakterras van een nabijgelegen gerestaureerde molen mocht Marc een bijzondere taak vervullen. Als 'buitengewoon ambtenaar van de burgerlijke stand' voltrok hij, weliswaar puur ceremonieel, het huwelijk tussen Remko en Mirjam. 'De ontlading was enorm', zegt Remko, 'en niet alleen bij ons, maar ook bij de twee andere gasten die aanwezig waren om foto's te maken. Daar was een bonk van een kerel bij en die begon me toch te brullen!' In hun kantoor kijken Marc en Jacqueline met genoegen naar de foto's van de bruiloft. In de toekomst willen ze meer bijzondere arrangementen aanbieden. 'Er zijn nog zoveel onbenutte mogelijkheden. Niet alleen op-maat programma's en trouwpartijen, maar bijvoorbeeld ook de markt van de gehandicapte vakantievierder, oppert een ambitieuze Jacqueline.

'Tot nu toe is het in al zijn facetten een geslaagd avontuur gebleken', constateert Marc. 'Hoewel we niet aan langetermijnplanning doen, valt er dus nog voldoende te ontwikkelen. Maar vooralsnog willen we iedereen laten meegenieten van hoe wij hier wonen. Liefst op een pure, laagdrempelige manier, met humor en respect voor elkaar en voor de omgeving.'

Maartje Hoofs
Zomer 2013

Uitgebreide informatie over Domaine la Fontaine vind je op: www.domainelafontaine.com